

טורי טיטלבוים אברהם

2306

בן יפה ומשה

נולד ב- 9.3.1925

שרת בגדוד "דרור" (14)

נפל ב- 6.5.1948

במורדות הר תבור בעת מילוי תפקידו.

טיטלבאום אברהם

בן משה ויפה . נולד ב- 9 במארס 1925 ברישא (ז'נוב) אשר בגליציה .
קיבל חינוך יהודי מסורתי ב"חדר" ואף למד לימודי- חול אצל מורה
פרטי . במאי 1935 עלה לארץ עם משפחתו . מצב האבטלה אז בארץ
הקשה על קליטתה הכלכלית של המשפחה, שבנוסף לאברהם מנתב עוד
4 בנות, ועל כן לקחהו דודו למשקו שבתל- עדשים . שם למד אברהם
במשך 5 שנים, עבד בבמשק, התערה בחיי הארץ והיה לאיש אדמה, גנן
אוהב פרח ועץ, ישר דרך, דואג למשפחתו בכל לבו ונכון לעזור לכל אדם .
אחרי שובו מתל- עדשים עבד כעוזר בבניה וכל פרוטה שהרוויח מסר
לקיום המשפחה . חבר ההגנה מנעוריו .
עם פרוץ מלחמת השחרור התגייס והיה לאיש צבא, אם כי חיי צבא לא
משכו את לבו, ובקרבות הראשונים עבר משבר נפשי קשה . "לא נולדתי
להיות איש צבא . אני איש אדמה"- היה רגיל לומר לקרוביו . למרות
השקפתו זו היה בין ראשוני המתנדבים ומילא את חובתו תוך הכרה
ומסירות . השתתף בקרבות משמר העמק, במערכה נגד חילו של
קאוקג'י . נפל ביום 6 במאי במורד הר תבור יחד עם חבריו מגיני סג'רה .
הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בבית קשת .

יהי זכרו ברוך .

תל עדשים הוא מושב עובדים בעמק זרעאל, בתחומי המועצה האזורית עמק זרעאל.

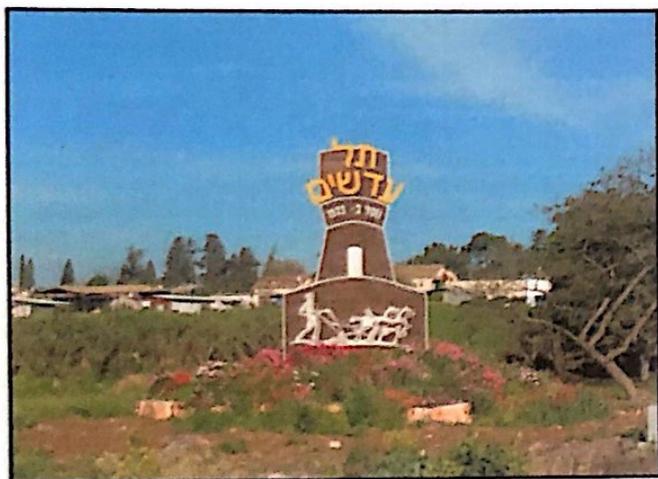
המושב הוקם בשנת 1913 בתור "תל עדש", התיישבות של השומר שהוקמה במטרה להגן על קו הנפט מעיראק לחיפה שעבר באזור. בשנת 1918 נותרו ביישוב שתי משפחות שנותרו לצורך שמירה, עד לשנת 1923, עת הוקם המושב "תל עדשים".

בשנים הבאות, בערך עד מלחמת העצמאות, היה המושב נתון להתקפות רבות מספור של היישוב הערבי איכסאל אשר שוכן בסביבתו. יחסי הכוחות בשנות ה-30 היו דחוקים כנגד

תל עדשים, עם כ-70 תושבים כנגד 500 תושבי איכסאל. היתרון היחיד של היהודים בזמנים ההם היה נשק מתקדם, גם אם רק במעט, ובזכות עוז הרוח של התושבים, אשר הקימו מגדלי שמירה ו"סליקים" שונים לאגירת כלי נשק. ההתקפות היו קשות אך תושבי המושב הצליחו לעמוד בהן.

בתחילת דרכו כ"תל עדשים" הוקם המושב כהתיישבות שיתופית, כאשר החקלאות משותפת תחת אגודה בשם "אלומה", בעוד מספר מצומצם של תושבים נמנים עם ה"בודדים" אשר העדיפו לעבוד לבד. בתל עדשים יש בית כנסת, מבין הראשונים בעמק, שהוקם מ"חושות" בלבד.

כיום מתגוררות בתל עדשים כ-200 משפחות והמושב מצוי בתנופת הרחבה.

עם תושביו המפורסמים נמנה בעבר הרמטכ"ל והפוליטיקאי רפאל איתן (רפול). תושבים ידועים אחרים: שרה ליטנסקי, ירחמיאל צימבל, יגאל כהן, אליק רון וגונן שגב. לתקופות קצרות בשנות הקמת המושב חיו בו א"ד גורדון ואלכסנדר זייד.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחודות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ודבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובדי-האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות

למשימה, שורשיות ושקט

לוחמי גולני בתש"ח

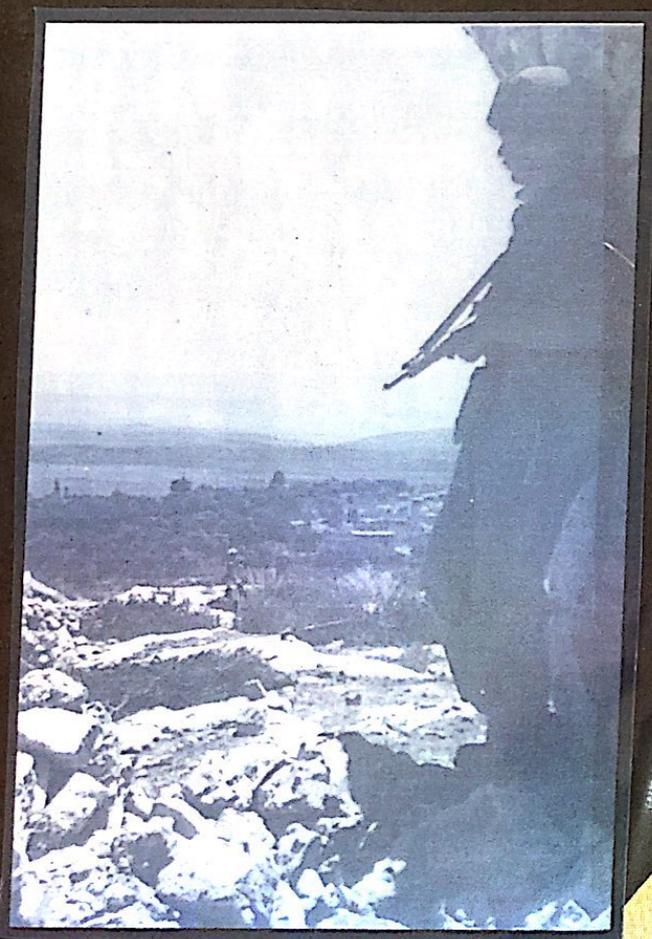
מסדרים
בתש"ח

בסריקה

בתצפית

בשמירה

הקרב בו נפל

באחד הימים עבר הלחש שעלינו להיות מוכנים - הלילה יוצאים - לאן? - הרגשת עצבנות קלה בקרב המחלקה. סידורים שונים נקיי הנשק, הכנת התגורר, ובהתקבל סקודה-המבצע, נודע לנו, כי המסרה היא ערב-אזבחה. נקבעה שעה-היציאה. עם שחר עלינו לעלות על קרמפוצחים זה ויתגורר הוראות אחרונות מן הגד - התקהלות של אנשי המשק, ובלב חברים וידידים - חרדה הגה יוצאים, - ומי יודע עם מי מאלה ניפגש מחר? והיוצאים אף הם הגנים בלורים, בחברה, בבית ובידידים. ניתנה פקודה: כלם טמו. אהירה של כובד-ראש. לא ששנו אלי קרב, אך הלב מלא אומץ והברה וידיעת המסרה. לקול ברבת חברים יצאנו לדרך. אחרי יבצאל ירדנו מן המכוניות וגשארנו כוח קטן, לבדנו בלילה האפל, הצופן בחובו טודות וטכנות.

אחרי ריכוז הכוח המלא, המיועד לפעולה זו, המשכנו בשדות, בין קמה גבוהה, בסביבה בה שוטטו ראשוני השומר. ההרורים נושאים אותך, הרגשת רחוק, כאלו בקצה חוט ארוך, את הגשור מראשוני העלה ועד עתה, דרך עקובה עם ויזעה. אך הגה נתקלה רגלך, והתקלה מחוירתך למסלול. אתה מתעורר, ומפליך התבור מודקך באמלת הלילה כל ענק. מבטנו חר אחרי אחת הגבעות לרגלי התבור. שם עלינו להתמדה. הולכים דרוכים וחזירים חרץ מן המשדרים, המעבירים סקודות, אין איש מוציא הגה. אנו עוברים על פני שבילים ושדות, בקעות וגבעות, סלעים ומישור. נעצרים לכל רחש. ממשכים הלאה-מתקרבים אל המסרה.

על מחלקתנו הוטל למרוץ לתוך הכפר. הגה נכנסים אנו לואדי הארוד שעלידו נפלו חברי בית-קשת. זכרונות הקרב הראשון עולים על לב. הכוח חולק לפי תפקידיו. הגענו אל המסרה, תפסנו את המשלט האחרון. אנו מספיקים לקלוט את ההוראות האחרונות, והנה האוח לעלות על הכפר.

מטר של יריות. ההצלחה האידה לנו פנים. אנשי הכפר הופתעו כליכך, שלא הספיקו לערוך הגנה של כמש כבשנו את הכפר. העברנו את הסיוט מעל בית-קשת והסביבה.

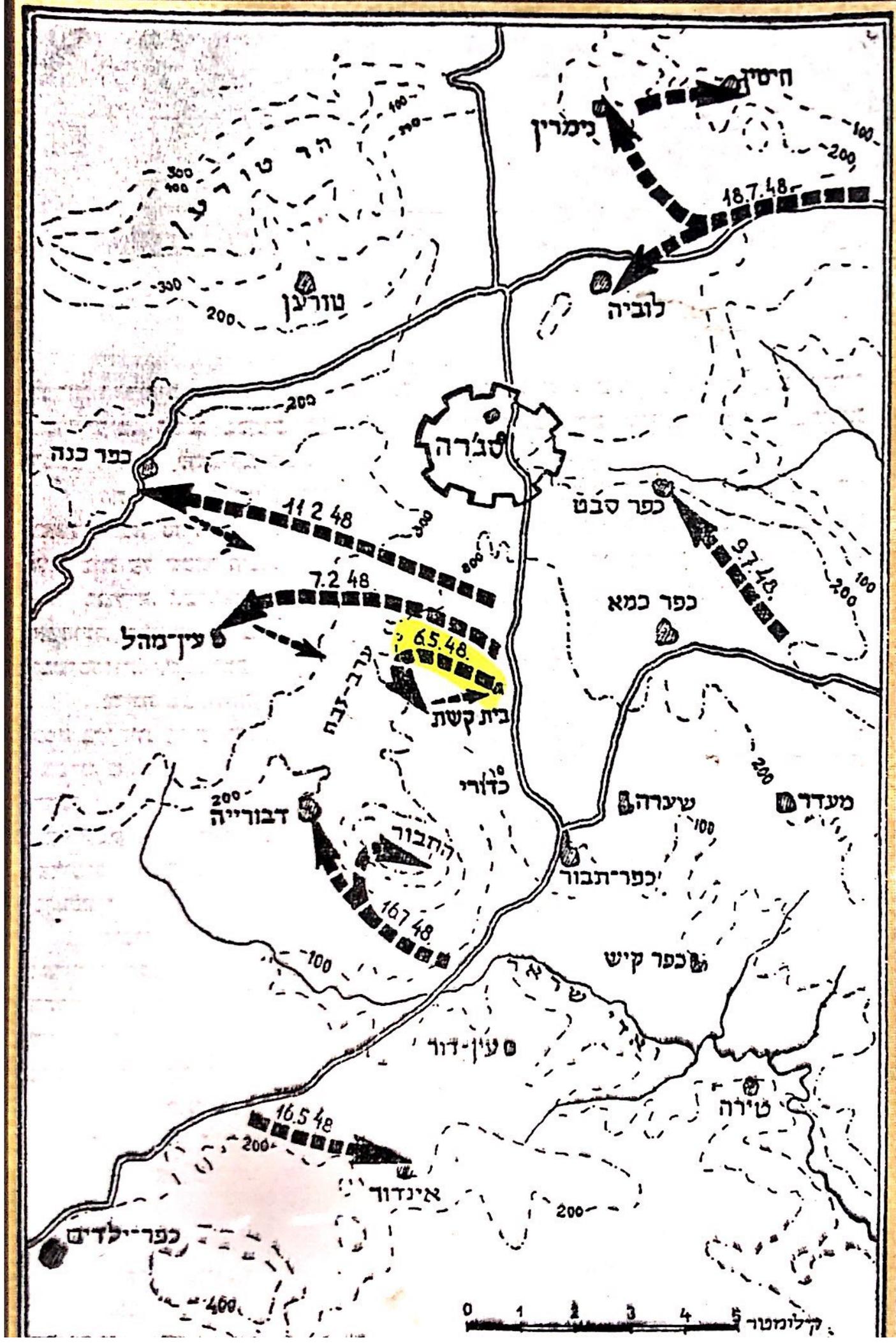
בתוך הכפר מתגוללות לעינינו גיות רבות של ערבים, אשר נפלו על כלי זינם, בנוסותם לצמוד על גשם, ובורחים שפנו עורף. אקת הגוססים והפצועים היתה קשה מנשוא. טרקנו את הכפר, בצאנו את הגברים ותרמילי הגד של סידי בית-קשת.

יומן האסרכה

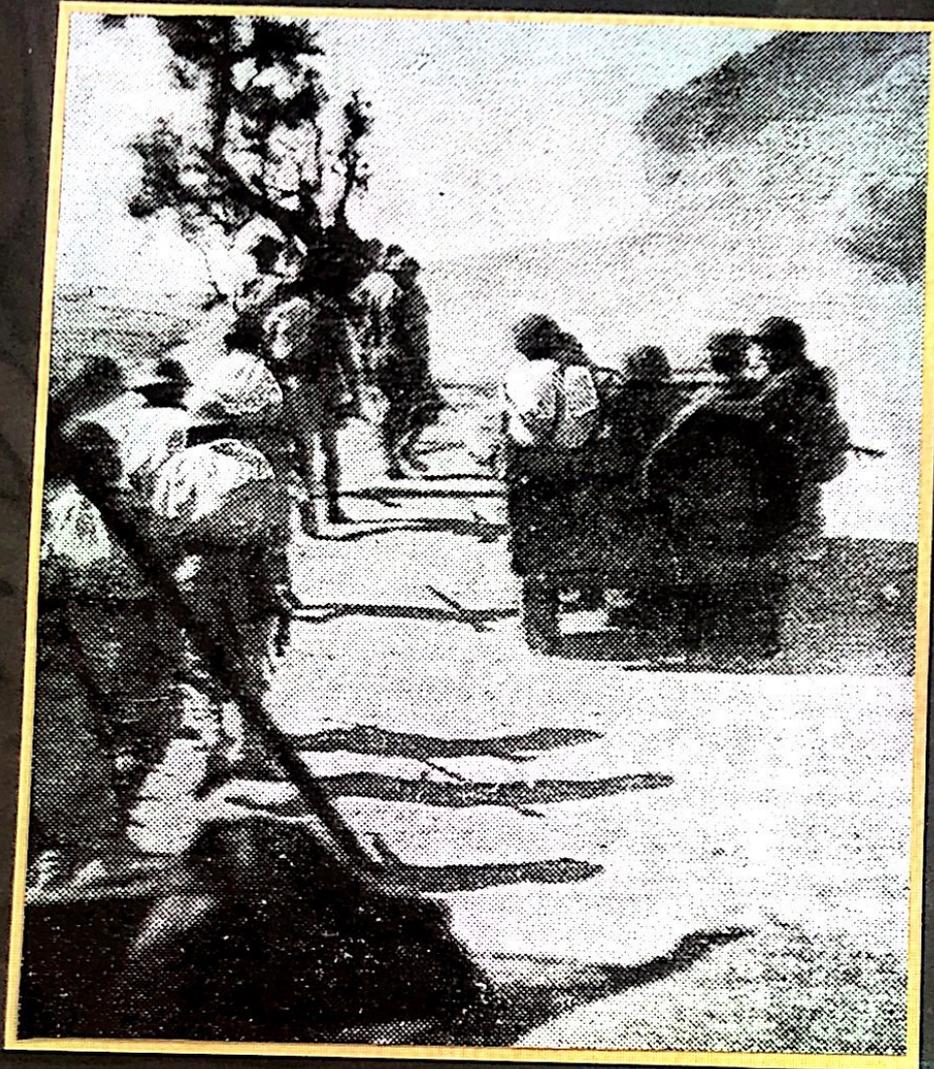
- 6.5. - יחידות "ברק" תקפו וכבשו את סגירה הערבית, והחידו את לוביה והטו את התקפות-הנגד הערביות שבאו מכיוון טורטו. בה בשעה נערכה משימה רבתי בגזרת ערב-אזבוח שנסתיימה באבידות מרובות לכוחותינו.
- כנופיה גדולה של מקומיים מזוינים כבשה את בית-ראס ותקפה באש את משמר-המטק. יחידות של "דרור" תפסו את "הרהנעס" ומשלט בקרבת בית-ראס והגיסו את האויב בחזרה אל בסיסיו.
- 7.5. - רמות-נפתלי הורעשה בשעות הבוקר.
- 9.5. - יחידה מגוד "דרור" ערכה התקפת-הסדה על לבין.

למרגלות הר תבור

לוחמי החטיבה בתש"ח

אכן, זאה הראצה לנו בחטיבת גולני: הגזע האיתן מעמק־חירון ומעמק יזרעאל, מן הגליל העליון ומן התחתון, רובו של חקלאים, בוני־ישובים ומגיניהם רבות בשנים, אותו גזע, רב־נאמנות ועקשן ברעבו ובשפעו, בן־סלעים ויוצר אומה טובה תחתיו — הוא־הוא אשר חוזים אל כל הנוף אשר צמח עליו — מבני הערים ומן העולים החושים, אותו כוח־חיות ואותה רוחניות צנועה, יום־יומית וחגיגית כאחת, אשר אנו מכירים בגוסו האציל, השקט, רב־רב עלים, רב־רב ביטחה ותנוכה של הוית, סמלו של „גולני“. כי כן נאה הוא סמל זה לחטיבת אנשים זו ונאמן לרוחה.

ויש לבטוח בו, בוית, לימים רבים.

רציתי לקטוף פרח קטן
אבל אמא אמרה לי:
אסור! זה מוגן.

ובכל העולם יש חוקים וכללים
לא לקטוף פרחים מוגנים.

ואולי אני סתם ילדה קטנה
שלא יודעת
ולא מבינה
אבל...

אני חושבת שזה קצת מוזר
שפרחים אסור, וחילים מותר !!!